

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.LII. Sancti Patris Benedicti. M.LXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

ceps videbimus, ex Ordine nostro verè Illustrium cum virorum tum Virginum, in sine præ alijs sydus hoc anno illustrat inferiorem Germaniam, Beata Joanna Monialis Bellopratenfis, lectissima DEI Sponsa. Hæc nobilibus nata parentibus, familiâ de Spirinx cognominata, Nobilitatem aviti stemmatis, inter minima duxit, & *Conversarum*, sic vocant ancillas Religiosas, *Sororum nostrarum* statum: longè præhabuit, exoratisque parentibus, ut inter easdem Bellopratensi in Canobio sibi vivere liceret, multis precibus, agrè obtinuit, eâ tamen lege, ut vilibus officijs haud implicaretur. Votis adstricta Monachicis, parentum soluta imperio, tantum abest, ut abjectis & vilibus applicari nollet, ut humilitatis quod quæsierat studium, etiam contentim, non solum ultro, amplexa in solo illo eminere, cum universis contenderet, & abjectissimis totius Monasterij ministerijs, velut soli sibi destinatis se totam addiceret, eaque summâ indultâ exambiret, maximâ animi consolatione tractaret, viliorquè in oculis suis quotidie fieret, & indignam se prorsus in Domo DEI servire crederet, idque summæ gratiæ loco haberet, & instantissimis precibus à Domina Abbatissâ efflagitare, ut sororibus in stercoracione jumentorum occupatis, sibi liceret suppetias ferre, quod & impetravit, multumque inde gratiæ à Numine meruit, tanto hodie etiam in terris celebrior, quanto amplius se humiliasset. *Ex Rasis, & pluribus Belgij script.*

Et ne superâ quoque Germaniæ sua defuisse luminaria existimes, etiam in proximo pestilentissimâ lue Hæresum infectissimâ Urbis, admirandis sanctioris vitæ splendoribus elucescit, hoc ipso ad laborum evocatus præmia Henricus cognomento Clausius, Abbas Wiblingensis, Vir insigni vitæ innocentia, Zelo ferventissimus disciplina, qui Fidei luce illuminatissimus, nihil omnino prætermisit, Apostolico succensus fervore, quò à Veritatis tramite aberrantes in viam reduceret, id ipsum non solum Verbo & exemplo sanctissimo conatus, sed scriptis melle fluente calamo, dictamine Divino libris, de cultu in primis Sanctorum [ab Hæreticis sui temporis sceleratissimè pro-

scripto] eorum ipse observantissimus, & contemplatione cœlestium, quantum mortali homini in terris licet, istdem proximis; quibus nomen suum, magno posterorum solatio, labore utilissimo commendavit. Scripsit autem sequentia.

- Hierapolim, sive de Cœlesti Curia.* Lib. I.
- Orationes diversæ ad Cœlestem Curiam* Lib. I.
- Speculum propria Cognitionis.* Lib. I.
- Dialogorum Vitæ Christi.* Lib. 3.
- Dialogum, cui Titulus: Negligens Pater.* Lib. I.
- Miscellancorum* Lib. I.
- Sermonum variorum ad suos habiturum.* Eius ingenii monumenta. Lib. I.

Exercitium devotissimum ad DEUM & Patronos Lib. I.

Commendationem devotam ad S. Annam.

In Caput Regule sanctissime de Observatione Quadragesima; Sermones duos.

Apologiam pro se adversus quemdam Apostatam.

Dialogum ad Patrem & Filium ad Religionem aspirantem.

Epistolarum ad diversos scriptarum. Lib. I.

Vivere desijt in terris, cœlo pridem maturus integerrimæ Vitæ Præsul jam decrepitu senex, præsentis anno die decimâ tertiâ mensis Augusti.

Eodem anno pro egregio Vitæ exemplo & meritis Eminentissimo Patrum purpuratorum Collegio, à Julio III. Pontifice Maximo adicribitur Frater Georgius noster, Martinus Hungarus, vir præstantissimus Monasterij prope Budam S. Paulo sacri Monachus, quem falso Alphonius Ciacinius & Panvinus, Monasterij decepti nomine, Ordini S. Pauli, in Ungaria frequenti tribuunt. Ipsum maximi fecit Carolus V. Imp. Aug. & quod dignissimus videretur, Pontifici pro galero purpureo commendavit.

TESU CHRISTI ANNUS. M. D. LII.

Sancti Patris Benedicti. M. LXXII.

Iterum mira constantiæ, patientiæ, resignationis in placita Divinæ Majestatis tota Germania, virorum sceminarumque in Ordine nostro exempla, hinc Schmalkaldicis, inde Mauricio Saxone, & Alberto Brandenburgio, in Monasteria sacrasque Deo ades hostiliter grassantibus, nostris inter infinitas arumnas, ignes, enses, DEUM, ut Benedictinos, decebat benedicentibus, cum nobilissima quævis Monasteria

Joanna Bellopratenfis

Extrema huiusmodi

Henricus Clausius Abbas Wibling.

Georgius Martinus S. R. E. Cardinalis.

Patientia mira exempla.

steria & Basilicæ sectariorum furori permissæ, Monachi monialesque in ludibrium omnium inferni larvarum, exponerentur, quorum omnium & singulorum casus pertexere, opus impenso laboris exquiret.

*Joanni
Feckenami
libertas.*

Joannes Feckenamus noster, post longum carceris squallorem, exaltatâ ad thronum Regni Mariâ educitur, & pro meritis utcumque remuneratus, in clientelam Regiam adsciscitur, Regina à sacris factus, & Decanus Cathedralis Ecclesiæ Londinensis renunciatus. Is quanto exinde animo cum Hæreticis conflaxerit libertati jam redditus, qui captivus antea de iisdem tam frequenter & gloriose triumphaverat, dici & deprædicari satis non potest, vel ipsis quidem Hæreticis illud testari cõactis, cum non post multos iterum annos, eundem interceptum, & sui juris in vinculis denuo factum nec admittere quidem ad concertationem aliquam, nedum committere cum eodem de rebus Fidei ausi essent. *Ex Sanderò, Reinero, Puffio & alijs rerum Anglicarum scriptoribus.*

*Edmundus
Abb. Clara-
vallis.*

In Gallijs ne Cluniacensibus quidquam cederet, Viris & Virginibus sanctioris vitæ opinione & exemplis celebribus mire splendet sacra Cisterciensium nostrorum reformatio, è quibus Edmundus de Sedeloco, ab ipsis juventutis annis, maturitate morum, & vitæ integritate; cum Sacerdotum Claravallensium junior esset, dignissimus tamen visus est, qui tanti Abbas Monasterij esset atque omnibus præficeretur; nec immerito, *sicut ipse* [verba Catalogi Abbatum Claravall. ponimus] *operibus Sancto dignis, postea prodidit.* Fuit summâ in gratiâ apud Franciscum Galliarum Regem, qui ipsi aliquoties scripsit, & multa in ejus favorem Monasterio gratiosissime contulit. Fuit longè latèque meritissimus, & bene merendo in Hispanias usque, & Lusitaniam transijt; Claramvallem autem multo clariorem, & inter tot adversa, interque tenebras sæculi hujus densissimas verè illustrissimam reddidit, adeo quidem, ut tales sub tali parente filios Ordini dederit, *Qui Primis Patribus potuerim comparari.* Is denique morbis fractus & senio hoc ipso anno sponte cessit, gavisus filio sanctissimo successore, etsi

eo non diu fruitus, post pauculos menses sanctè defunctus die 14. Augusti. Ipsi proin superstiti etiamnum, & plurimum sibi gratulanti substitutus in regimine Cænobij est Venerabilis Pater ac Dominus Hieronymus de Sauchier, vir admirabili eruditione, experientiâ & sanctitate. Hic patriâ de Monte Petroso ortus, adeo in omni vita se gessit, ut admirationi omnibus fuerit, suoque nomine & meritis non solum patriam, sed Ordinem universum gloriosiore reddiderit. Fuit quippe eruditione planè incomparabili, prudentiâ singulari, laborum tolerantia invincibili, industriâ & dexteritate admirabili, vitæ sanctimoniam verè cœlesti, quæ in ipso omnia admiratissimi Reges & Principes, Henricus II. Franciscus item secundus & Carolus IX. Galliarum Reges, Philippus etiam secundus Hispaniarum Monarcha, alijque Duces & Magnates, nec non summi Pontifices, ipsius consilium in summis Regnorum, totiusque Ecclesiæ negotijs, expetierunt, experti in omnibus utilissimum, & Divina etiam inspiratione, edoctum, ita ut merito pro miraculo hujus sæculi fuerit habendus, de quo suo loco plura referemus.

Hæreticorum sacrilegis ausibus, ipsa impunitate, & Principum conventia, imo accessione consensuque crescentibus, solliciti Abbates nostri Congregationis maximè Bursfeldensis Præses & Deputati, nihil non agunt, non quæ ad disciplinam solum spectabant, sed quæ vel maximè subditorum & subditis vicinorum confirmationem & conservationem avitæ, & Romanæ Fidei, missis quaqua versum, ubi Parochi minus sufficientes ad obnitendum falsis dogmatibus erant, Religiosis & eruditis viris, multis etiam ex Prælati ipsi rei satagentibus, & pro concione dicentibus; quin & peregrè viros pugna huic aptos magno sumptu evocantibus & alentibus. Celebratur hoc ipso anno, in ipso recessu Capituli Congregatorum, Bursfeldensis Congregationis Præsulum, Joannes S. Jacobi prope Moguntiam Abbas, & memorabili sanè Elogio, superites etiamnum à Patribus in scripto celebratur: *Unicum Congregationis Bursfeldensis Ornamentum.* Fuit singularis studio- rum

*V. Hierony-
mus
Souchierus
Abbas.*

*Regum
Amor.*

*Sollicitudo
Abbatum
Bursfelden-
sium.*

*Joannes
Abb. S. Ja-
cobi prope
Moguntiam.*

rum promotor sui que Cœnobij intigniter auxit Bibliothecam, & magnus per omnia extitit, aliosque ad sui imitationem non solum accendit, sed etiam imitatores strenuos habuit. *Ex diversis Monasteriorum monim. & Bursfeld. Congr. recessibus.*

*IESU CHRISTI ANNUS. M. LIII.
Sancti Patris Benedicti. M. LXXIII.*

*B. Isidorus
Clar. 1166.* **C**Laruit sub hoc tempus Isidorus Clarius noster Fulginas Episcopus verè fulgidus verè clarus, Vir Divinarum literarum scientia instructissimus, qui opulenti an Sa. erdotij substantiam [verba Divi Ambrosij sunt] *secum attulit ad Episcopatum*, omne nimirum, quidquid ad Episcopi absolutissimi perfectionem; illamque vel maximè quæ in veris pastoribus, hodie plurimum desideratur: pauperum anxiam curam, quæ in Isidoro ad miraculum enituit; in eam namque ira strenue incubuit, ut ex opulento Sacerdotio, ipse viveret tenuissimè, ac modicam familiam aleret; reliqua omnia concederet indigentibus; illud porro singulare, quod frumentum divendi volebat, sed pauperibus vicatim per domos admetiri iussit, asseverans Episcoporum bona, pauperum haud minus esse, quam Episcoporum. Ut hinc facile advertas, qui corporum tam diligentem curam susceperat, quam sollicitè animis invigilasse credendum sit? Tanta ille charitate commissas sibi animas amplectebatur, ut ab illis nec opulentioris honestiorisque sedis pollicitatione, nec hominis, ut potentia validi, sic cupiditate impotentis, minis, ab ea divelli se pateretur. Quod ne fieret, quoniam id agi summis opibus videbat, palam in concione prædicens, se inde non abiturum, à DEO vitæ pariter atque pastoralis vigiliæ missionem impetravit. Hoc est sponfam amare in ejus complexu, ac sinu mori velle: nam pretio mutare infra adulterorum ingenium ac sordescum sit, vituperationem maximam minime potest effugere. *Ex Vita ejusdem.*

*B. Jodocus
Palmerius.* Iterum illustrissimum mirificæ sanctitatis splendoribus sydus cœlis Ordo noster & sacra ejusdem Congregatio Montis Virginis submitit hoc anno, Beatum Jodocum Palmerium. Js ante Professionem Jordanus Dodi-

us Palmerus appellatus, Ordini adscriptus cum nomine hominem ita mutavit, ut Angeli deinceps imitatus officium, in DEI ac DEIPARÆ laudibus totam vitam transigeret, ipsa animi puritate verè Angelus esset. Fuit speculum virtutum omnium, suoque perfectioris vitæ exemplo suos non solum ad paria studia accendit, sed & sæcularium plurimos ad frugem meliorem reduxit. Vitam mortalem deseruit, immortalem inchoavit VI. Iduum Februarij. *Ex monim. Mont. Virg. &c. Arn. Duac. &c.*

Sanctissimus ille Societatis Jesu Institutor Ignatius; uti solemniores omnes suæ Institutionis actus apud nostros suscepit, iisdemque familiarissimis usus fuit, sic & deinceps in omni vita in eisdem propensissimus, Spiritum quem in Monte Serrato, Casini, ad S. Pauli Romæ, & ad S. MARIÆ Montis Martyrum Parisijs vehementer operari sensit, quacunquē data occasione apud eosdem fovere studuit, & incertum, qua primum occasione Beatæ memoriæ Ludovico Blofio nostro Lærentij Abbati, cognitus, eo deinceps perquam familiari est usus, commercio literario inter ipsos instituto, quo sese mutuo arctè complexi, salutaribus consilijs & monitis, ad studium sublimissimum perfectionis concitarunt. Extant etiamnum eorumdem literæ, usque hodie legentibus omnibus salutares, & quæ merito Ordinem utrumque æterno ligent vinculo sanctæ necessitudinis, & religiosæ charitatis.

Eodem anno summo bonorum omnium planctu, incredibili Hæreticorum plausu, extinguitur. Henricus Uredensis, cognomento Boinck, Abbas Tuitiensis, de re Catholica, etiam antequam Abbas eligeretur meritissimus, juratus Hæreticorum omnium, & Bucerij imprimis Hæresiarchæ hostis; quocum sæpius feliciter confligit, & disputando convictum confusumque elinguem reddidit. Vir Zelo Religionis & vitæ propugnandæ Fidei incomparabilis; cui plurimi in ipso servati præcipitio immortaliter debent suam post Deam salutem. Obijt 27. Sept. merito inter spectatores Christi athletas hujus sæculi memorandus. Succesit concordibus omnium votis, dig-

*S. Ignatius
familia-
ris Ven.
Lud. Blofij.*

*Henricus
Abbas Tui-
tiensis obiit.*